

אני ורפת'א

השנתיים, שהנתבעת מקיימת יחסים מיניים עם נער, שכיום הינו לערך בן 16 שנים פלוס. דבר זה היה ידוע ברבים ונדע לתובע בחודש יוני 1960. מיד כששמע התובע את הבריים מפי הנתבעת, קיבל הלם, חמתו עלתה, וכמעט וביצע מעשה רצח בנתבעת, ואולי גם בנתבע מספר שניים. תיאור מפולפל זה, שהיה קטע מתוך כתבתביעה, שהגיש בעל ישראלי נגד אשתו, לבית המשפט המחוזי בתל-אביב, הסעיר תוך יום אחד את המדינה כולה. כעבור יום הפך סיפור הלוליה הישראלי, אודות היחסים בין נער בן 14 ואשה נשואה בת 22, אם לשני ילדים, לסיפור סנסציוני המבוקש על ידי עיתוני העולם.

תושבי ישראל התרגלו כבר לשמוע על סיפורי אהבים בין גברים מבוגרים ונערות צעירות. אולם הסיפור שהתגלה לעיניהם עתה, עם הגשת כתב התביעה המורה, היה חסר תקדים.

את הנוסף הרומנטי לעצם האשמתו של הבעל את אשתו בקיום יחסים מיניים עם קטין, הוסיפה העובדה, שהנתבעת הינה מורה ואילו הנער, שצורף אף הוא לכתב התביעה כנתבע, היה תלמידה בבית-ספר עממי בעת שהחלו היחסים ביניהם. מה היה יכול להניע בעל, אב לשני ילדים, להאשים את אשתו בהאשמות כה קיצוניות כפומבלי. פירט זאת הבעל, ששמו נאסר לפרט-סוג, בהמשך כתב התביעה שלו:

כתוצאה מההלם שקיבל התובע הוא אישפו במשך חודשיים בבית-החולים (לחולי קשה), התובע יצא מבית-החולים במצב נפשי קשה, הגובל במחלה ססיכית וחזר לאיתנו מבחינה רוחנית בסוף חודש דצמבר. כשניסה לתובע לחזור לביתו, ראה את כליו ובגדיו של הנתבע בחולה שני הנתבעים מת גוררים במקום מגוריו. לתובע אין כל אמצעי קיום, אינו יכול לעבוד ולהשתכר כל עיקר. נוכחותו של הנער בבית מעבירה את התובע על דעתו, וגורמת לו עינוי נפש. הנתבעת הינה מורה ומשתכרת למעלה מ-200 לירות לחודש, ולפי מיטב ידיעותיו

של התובע, היא מפרנסת את הנ"ל אשר עימו היא גרה. התובע זקוק לצורכי מחייתו המינימליים לסך 50 ל"י לחודש, ובידי הנתבע עת האפשרות והיכולת לתמוך בתובע. התובע מבקש להוציא צו האוסר על הנתבעים להפגש ולהתראות, ובפרט לאסור על הנתבעים להפגש ולהתיחד בדירת התובע.

התלמיד רצה להתחתן

הסיפור שהסעיר רוחות המדינה, היה ידוע למעשה, מזה כחצי שנה לתושבי המקום בו התרחשה עלילתו - רחובות. יושבי הקרנות והגנים הרכלניות ידעו מזה זמן רב לספר על היחסים המזוהים בין המורה למלאכה לבין אחד מתלמידיה. לפי סיפורים אלה החלה פרשת האהבים בין הזוג, כאשר לבית-הספר בו לימדה המורה הגיע בנו של מדען אמריקאי שעבד באחד ממוסדות המדע בסביבה. בין הילד, שהיה אז כבן 12 ובין המורה, נרקמו יחסי ידידות. המורה התנדבה ללמד את הילד, שלא ידע עברית, את השפה ואילו הוא מצידו עזר לה בלימוד השפה האנגלית.

אלם כשנה האחרונה התברר לשכנים שמלבד התפקיד של מורה לאנגלית, ממלא הצעיר, שהוא עתה כבן 17, עוד כמה וכמה תפקידים, שאינם קשורים דוקא בתכנית הלימודים של משרד החינוך. הוא היה כול בית בביתה של המורה. הוא היה מוביל את שני ילדי המורה למעון-הילדים בבוקר. הוא היה מביא את הכביסה למכסה. הוא היה יוצא ונכנס בדירה כבעל-בית לכל דבר. כל זה אירע עוד בתקופה שהמורה הייתה יחד עם בעלה, ונמשך גם כאשר נפרדה ממנו לפני כחשעה חודשים. כאשר נעלם הצעיר האמריקאי הקקי, יחסו זאת בני ציירת הדרום לכך, שהוריו התנגדו ליחסים שקיים עם המורה, ניסו להפריד ביניהם ולשלחו חזרה לארצות-הברית. אולם הצעיר חזר, שלח למורה מברק ביום בו חזר: "בואי לראות אותי ביום ראשון". הותיקים שבתושבי העיררה הדרומית, המ

כירים ברובם זה את זה, עסקו במשך חודשים רבים ברכילות על המורה, בתו של אחד הותיקים והנכבדים שבתושבי רחובות. הם לא ניסו לברר מה האמת בשמועות, וכדרך קרתיים נהגו להעביר זה לזה סיפורי עוזרות, שכנים ותלמידים.

המורה ברחה עם הילד שלושה ימים למלון גלי כינרת והאבא שלו בא ולקח אותו בכח משם, אמר אחד הסיפורים. אלה שנתו יותר על מהותם של היחסים בין המורה לתלמידה לשעבר נטו לראות בידיות בין השניים רומן אהבים אמיתי. לדעתם הוא התפתח תחילה בצורת רחשי אהבה רגילים שרוחש תלמיד למורה הנערית צת עליו. רק מאוחר יותר, כשחיי המשפחה של המורה הגיעו למשבר, והיא נמצאה במר צוקה, העיו התלמיד לגלות לה את אהבתו ואף הציע לה נשואין. לדברי אלה, הביע הנער את רצונו לשאת את המורה לאשה אף בפני הוריו, שהרועו לו כי הוא עומד ברשות עצמו ורשאי להחליט על דרכו לפי הבנתו.

מה התחרה באמת מאחורי גל השמועות והלחישות? בדירתה ברחובות, ספרה השבוע המורה, צברית אפיינית, בעלת קומה ממוצעת ששע רות שיבה בודדות נזרקו בשערה השחור, את גירסתה שלה על מה שהביא את בעלה להגשת התביעה נגדה. בפעם הראשונה, גילתה את פרטי הסרגידה, שהעלתה אותה, אם כי בעלום שם, אל הכותרות. ספרה המורה לכתב העולם הזה:

האב תקף עם כנו

יום רביעי בשבוע שעבר, בא אלי בלילה מכה, והראה לי עתון ערב ובו ידיעה סנסציונית על הבעל התובע מזוגות מאשתו. היה כתוב שם רחובות ומורה, וכל מיני דברים כאלה. זה היה די מוגדר, לא היה כל מקום לספק שהכוונה אלי. לא התרגשתי במיוחד. ברגע הראשון נראתה לי הידיעה כאבסורדית. הגיעו אלי

שמועות שבעלי הולך להתנקם בי, אבל לא תיארתי לי שמשו כזה יתרחש. לאחד רונה, כאשר הוריו של בעלי באו אל הורי כדי לדון עמם יחד במשותף על גירושין בינינו, הם אמרו שבעלי אינו מסכים להיות גרוש. לכל היותר הוא רוצה להיות אלמן ועומד להתנקם בי.

מזה תשעה חודשים נפרדתי מבעלי. לפני כעשרה חודשים הגשנו שנינו, בהסכמה הדדית, בקשה ברחובות ברחובות, לאשר לנו גירושין. שוחחנו בינינו והגענו למסקנה שהנשואין שלנו נגמרו, ניגשנו לרבנות, והגשנו בקשה בה נאמר שבעלי מחתר לי על הילדים, שהוא יתמוך בילדים וישאיר את רכושנו המשותף בידי.

קבעו לנו תאריך לבוא לדיון. בתאריך הנקוב לא הופענו. כי בינתיים חלה בעלי ונלקח למוסד לחולי-נפש. במשך כל אותו זמן, עד היום הזה, ניסיתי לעורר את ענין הגט מחדש, אולם בכל פעם נאלצתי לעכב את הבריור עד שמצבו ירשה זאת.

מאז שבעלי נלקח לבית-החולים, הוא לא גר יותר בבית. כשיצא מבית החולים, יצא לקרובי משפחתו. לבית בא בסך הכל פעמיים, ובשתי הפעמים האלה תקף אותי בפעם הראשונה על לבד. הוא פתח את הדלת במפתח שהיה בידי, ובאמצעותו יכול היה להכנס לדירה בכל רגע שרצה. הוא נכנס בשבע בערב. בלי לומר מילה התנפל עלי, והיכה אותי. למזלי ישנו הילדים בחדר השני ולא שמעו דבר. עם אחד השכנים ניסעתי למשטרה. המשטרה באה לביתנו גם וזכמן שגבתה עדות ממני, נכנס בעלי שוב עם המפתח שהיה ברשותו. הוא התחיל להשתלל, והשוטר אילץ אותו להירגע.

כתוצאה מכך קיבל בעלי הוראה מהמש"ט להעזוב את רחובות ולחזור אל הוריו. זה היה במוצאי שבת. ביום שני בבוקר הוא צילצל בדלת וכששאלתי: "מי זה?" הוא פנה שהוא נמצא שם עם אביו. לפני ש-פתחתי, שאלתי אם לא יתקוף אותי, ורק שהבטיח שיהיה בסדר, פתחתי את הדלת. שניהם, בעלי ואביו, החלו לחסס בדירה.

לפתע הבחינו כי הפסיפון האוטומטי שלנו נעלם. מאז עזב אותי בעלי ושארתי ללא אמצעי קיום, ועמדתי למכור את הפסיפון. "איפה הפסיפון?" שאלו אותי הסברתי להם שכדי להתקיים ולקיים את הילדים, נאלצתי להעמידו למכירה. אם הם מתנגדים לכך, אני מוכנה להחזיר אותו עד הצהריים כיוון שדיין לא נמכר.

לא! אנחנו רוצים את הפסיפון מיד!

אמר אביו, ושניהם התנפלו עלי והיכוני. רצתי למרפסת וצעקתי לעזרת השכנים. הם גררו אותו לחדר וסגרו את הדלתות כדי שהשכנים לא ישמעו את הצעקות. אולם השכנים הועיקו את המשטרה. המשטרה לקחה את כולנו לתחנה ושם פתחו נגד בעלי ואביו תיק פלילי על תקיפה. את האב שיחררו בערבות, ואת בעלי הש-אירו במעצר עד למחרת היום. אחד השוטרים יעץ לי ללכת לרופא ולהוציא תעודה רפואית על החבלות שנגרמו לי. הוצאתי תעודה כזו. אולם כשניגשתי למשטרה, ביקשתי מהם לבטל את התיק נגד בעלי. עוד כשחיינו יחד הסברתי לו לא אחת, שקורה שזוגות מגיעים למצב בו הם צרי-כים להתגרש, אולם אין זאת אומרת שהוא חדל להיות האב לילדים שלו, ואנו יכולים להיפרד בשלום. בנימיק זה ביקשתי לבטל את התביעה נגדו כדי שנוכל להתגרש בשקט. המשטרה ביטלה את התביעה ובעלי שוח-ר בערבות תוך הבטחה לא לתקוף אותי.

תחתיתי עם בעלי בדיוק ביום היר

לדתי ה-19, לפני שש וחצי שנים, אחרי שהכרתי אותו במשך שלושה חודשים. הנשואין בינינו באו כתוצאה של שידוכין. הורי הכירו את הודים שלו, וזרעם הכירו את הוריו, והמשיכו אותנו למטרת נשואין.

מדען, המונבד באחד הפעלים בסביבה, עמו התיידדה המורה למלאכה. הנער לימד את המורה אנגלית, בעוד המורה עזרה לו להשתלם בשפה העברית. הוא היה אז בגיל 12 שנים בלבד.

זוהי כתה ו' בבית ספר עממי ברחובות, שניבורת סיפור זה הייתה המורה למלאכה שלה. בין תלמידי כתה זו נמצא הנער האמריקאי, בנו של

התלמיד

התלמיד